

Oasemoment "Eucharistie vieren" Emmaüsparochie - donderdag 23 januari 2014

(Centraal staat een verlaagd altaar; op het altaar liggen alleen de scherven van een bloempot)

Bijbeltekst en inleiding

We lezen uit het Evangelie van Lucas.

Toen het zover was,
ging hij samen met de apostelen aanliggen voor de maaltijd.
Hij zei tegen hen:
"Ik heb er hevig naar verlangd dit pesachmaal met jullie te eten
vòòr de tijd van mijn lijden aanbreekt."
Hij nam een beker, sprak het dankgebed uit en zei:
"Neem deze beker en geef hem aan elkaar door.
En hij nam een brood, sprak het dankgebed uit,
brak het brood, deelde het uit en zei:
"Dit is mijn lichaam dat voor jullie gegeven wordt.
Doe dit, telkens opnieuw, om mij te gedenken."
Zo nam hij na de maaltijd ook de beker, en zei:
"Deze beker, die voor jullie wordt uitgegoten,
is het nieuwe verbond dat door mijn bloed gesloten wordt."

Korte stilte

Bezinning

Mensen die in éénzelfde geest bijeenkomen
worden uit zichzelf gehaald.
Het bindt hen tot één geheel.
Het scheidt een gevoel
van erbij te horen,
het inspireert tot dingen
die zij nooit alleen hadden kunnen doen.

Nu eens is het om mekaar te vergeven,
te aanvaarden over tekort en zwakheid heen,
dan om samen te luisteren hoe het moet,
verlangens uit te spreken, te danken,
mekaar op te roepen,
deel te hebben aan dezelfde Geest,
dezelfde Heer, in taal en teken,
om te bidden en zich opnieuw te engageren,
zich in te zetten met hart en ziel...

Om eucharistie te vieren
en Hém ter sprake te brengen
die zei: ik ben brood en wijn,
eten en drinken,
kracht ten leven !
Om te geloven in Hem
en deelgenoot te worden
van dezelfde Geest,
om ver-eend aan de slag te gaan,
ieder op zijn plaats.

(naar Ward Bruyninckx, in *Dwars doorheen het leven*)

Korte stilte

Inleiding

De eucharistieviering is bij uitstek het moment
waarop mensen bijeenkomen
die zoals Christus willen leven,
die Christus willen zijn.

Elke week vieren we samen eucharistie.
Elke keer opnieuw bidden we dezelfde gebeden
en stellen we dezelfde gebaren,
misschien zonder er stil bij te staan
waarom we dat doen,
waarom eucharistie vieren
met de kern van ons christen zijn te maken heeft.
Daar willen we het vanavond over hebben.
En we doen dat aan de hand van ideeën
die onze moderator en voorganger Carlos Desoete
enkele jaren geleden neerschreef (*).
Samen met hem overlopen wij de vijf stappen
die belangrijk zijn voor mensen
die willen leven als Jezus Christus.

Korte stilte

Bezinning: eerste stap

De eerste stap is die van de bekering.

(Naast of tussen de scherven wordt een vaas met takken en bloesems op het altaar geplaatst)

Een eerste stap in het samen leven - een christelijk samen leven -
is altijd de stap van de **bekering**.

We zien allemaal onszelf graag als middelpunt.
We gebruiken graag anderen.

We hebben mekaar niet gekozen.
We hebben het zo moeilijk om de ander te aanvaarden zoals hij is.

We staan elke morgen op met de scherven van gisteren:
van een woord dat misvallen is, dat teveel gezegd is of te weinig,
van conflicten die blijven sluimeren.

We trekken zo graag op met wie het goed zeggen kan,
en de stille naturen zien we over het hoofd.
De zwaksten, zij die vergeten worden, de armen,
het is geen kwade wil,
maar ze worden gewoon over het hoofd gezien.

Maar dat is allemaal niet de stijl van Jezus.
Christen zijn is er zijn voor anderen, steeds opnieuw.

Christen zijn is het anders zijn van mensen ervaren als een rijkdom.
Christen zijn is vergeven, telkens opnieuw.
Christen zijn is telkens weer kiezen voor wie zwak is
en klein.

Bij het begin van de eucharistie bidden wij om vergeving.
Maar we moeten het ook doén.
Dat zal niet elke keer lukken.
Maar we mogen niet ophouden het te proberen,
elke keer opnieuw.

Muziek

Bezinning: tweede stap

De tweede stap is **luisteren**.
Luisteren naar de twee boeken van God.

(Het evangelieboek wordt open op het altaar gelegd.)

Luisteren is jezelf leegmaken.
Als je vol zit van jezelf,
van je eigen aspiraties en je eigen miseries,
dan kan er niets meer bij,
dan is er geen plaats voor de ander.
Om te kunnen luisteren moet je jezelf leegmaken,
om open te staan voor wat de ander jou te vertellen heeft.
Luisteren is zo leeg zijn, en dus zo ontvankelijk,
dat je ook de dingen hoort, en binnenlaat, die niét gezegd worden.
Luisteren is mensen laten thuiskomen binnen in jou.

In de eucharistie luisteren we naar de twee boeken van God.
Het eerste boek van God is de Bijbel.
Het verhaal van mensen die Hem ontdekken, gaandeweg,
die ermee vechten, die Hem ontrouw zijn
en die Hem uiteindelijk toch trouw blijven.
En het verhaal van God die altijd dezelfde blijft:
"Ik ben er voor u", altijd weer.

Het tweede boek van God, dat zijn wij.
Dat is ons leven waarin het vervolg wordt geschreven van die Bijbel,
waarin het verhaal wordt geschreven hoe God vandaag in mensen bezig is.
Neem nu het verhaal van Thomas,
die schippert tussen geloof en twijfel.
Dat gaat over ons:
Jezus zegt ons te kijken naar de littekens in elke mens,
en hoe die littekens niet alleen tekens zijn van lijden.
Je moet er niet blind op kijken,
maar je moet verder kijken
en zien hoe die littekens tekens worden van nieuw leven,
van verrijzenis.

We moeten leren luisteren
hoe het woord van God niet alleen klinkt in de bijbellezing,
maar ook in het leven van elke dag opnieuw.
Luisteren naar God in ons leven,
want Jezus is veel dichter dan we denken.

Muziek

Bezinning: derde stap

Brood en wijn op tafel zetten, dat is de derde stap.

(Op het altaar worden druiven en een ovenkoek gelegd.)

Een derde stap is dat we ons achter dat woord van God zetten en zeggen:
"We gaan het ook doén."

En dan zetten we brood en wijn op tafel.

Het gaat niet om dat beetje brood en die paar slokken wijn.
Het gaat over ons en ons leven
en over onze verbondenheid met Hem en met elkaar.
Het gaat erom dat we van ons leven een offerande willen maken.

Dat is de offerande van de gemeenschap over de hele week heen.
We zetten die op tafel
en we zeggen erbij:
"We zijn er niet voor onszelf,
we zijn er om brood te worden."
Voedsel dat gedeeld wordt
geeft leven aan mens en wereld.

Muziek

Bezinning: vierde stap

De vierde stap die we in de eucharistie zetten,
noemen we met een groot woord '**consecratie**'.

(Op het altaar worden een kelk met wijn en een pateen met hostie gezet.)

Op het altaar staat ons leven in de gestalte van brood en wijn,
zoals het er stond op de tafel die eerste keer.
Hij nam het vast en zei:
"Dat ben ik, eet maar, dit is Mijn lichaam en Mijn bloed."

In de viering mogen wij Zijn lichaam worden,
want Hij zegt dat het brood ons lichaam is.

De grote vraag is niet hoe dat brood kan veranderen.
De grote vraag is: hoe kunnen wij veranderen?
Hoe kunnen wij meer en meer Zijn lichaam worden,
Zijn gestalte in de wereld van vandaag?
Kunnen wij aan de wereld buiten de kerk tonen wat delen is,
wat genezen is,
wat vergeven is ?

Dat is consecratie:
wij die de omvorming moeten doormaken
om lichaam van Christus te worden.
Dat is onze bestemming.
Daartoe zijn wij gezegend in brood en wijn, tekenen van ons leven.

Muziek

Bezinning: vijfde stap

De vijfde stap is de **communie**.

(Op het altaar wordt de ciborie gezet, de ciborie wordt geopend, ze is gevuld met hosties)

Doe dit om mij te gedenken, zegt Hij.
Als we gedenken, dan wil dat zeggen:
we gaan Hem opnieuw doen.

Bij het te communie gaan moet je eigenlijk leren
wie de communie uitdeelt recht in de ogen te kijken.
En wie de communie uitdeelt moet leren jou recht in de ogen te kijken.
Want bij de communie krijg je een nieuwe naam.
"Het lichaam van Christus", zo wordt de hostie aangekondigd.
En daarop antwoord jij: "Amen".
Daarmee zeg je: "Akkoord, ik wil dat proberen te zijn."

We zijn een gemeenschap
omdat we bijeengeroepen zijn door Jezus Christus
om zoals Hem te worden,
om Hém te worden,
om vanuit Hem te leven.
We voeden ons aan Hem
om Hem te worden.

Muziek

Lector

Laten we samen het gebed bidden
dat u op uw stoel vond.

Gezamenlijk gebed

Leven als christen
is voortdurend, dag na dag,
de weg van de bekering gaan;
is kiezen om niet voor mezelf te leven,
optornen tegen de tijdsstroom van het elk-voor-zich,
van gemakzucht en egoïsme.

Leven als christen
is luisteren naar Gods woord
zoals het vandaag hoorbaar is
in mensen en situaties;
is mijn leven afstemmen op Hem
en van mijn doen en laten
een vervolgverhaal maken
van wat in de Schrift te lezen staat.

Leven als christen
is proberen om dat woord van God
dan ook te doen,
al was het maar dat kleine beetje

dat ik van het evangelie begrepen heb;
is van mijn leven een offerande maken,
opdat alles wat ik doe mag bijdragen
tot beter samenleven voor allen.

Over zo'n leven zegt Jezus dan ook:
"Dat is mijn lichaam, mijn bloed."
Wij zijn de levende belichaming van zijn liefde,
zijn aanwezigheid in deze tijd.
Waar zou Hij anders te zien zijn,
dan in mensen die blijven doen als Hij:
eucharistie vieren
én leven.

(naar Carlos Desoete, *Naam die zin is van ons leven*)

Stilte

Afronding en zesde stap

Bedankt omdat u vanavond bij ons wou zijn
en het mee met elk van ons stil wou maken in uw hart.

Ons volgend Oasemoment is
op donderdag 27 februari om zeven uur.
Op de drempel van een nieuwe lente
zullen we dan uitkijken naar de eerste tekenen van nieuw leven.

Goeienavond nog.
De vrede van de Heer zij met u,
en met allen die u dierbaar zijn.
Dat zegt de priester toch ook aan het eind van de eucharistieviering:
"Ga nu heen in vrede."
En dan antwoorden wij met z'n allen:
"Wij danken God."
Eigenlijk zou de priester moeten zeggen:
"Haast je naar het leven toe en maak het wààr,
maak waar wat we hier gevierd hebben."
Elk op zijn eigen plek en elk met zijn eigen mogelijkheden.
Maak het waar en wees lichaam van Christus in de wereld.

Dat is de zesde en laatste stap,
en die zetten wij ook vanavond.
Ga dus allen heen in vrede,
en geef die vrede met een handdruk door aan elkaar.

(* De volledige voordracht van Carlos Desoete waarop dit Oasemoment hoofdzakelijk gebaseerd is kunt u downloaden van <http://federatie8200.weebly.com/sint-baafs.html> ; ga naar "Inspiratie", en dan naar "Eucharistie en leven")